

EUROPAPARLAMENTET

1999

2004

Plenarhandling

SLUTLIG VERSION
A5-0239/2003

19 juni 2003

BETÄNKANDE

om överläggningarna i utskottet för framställningar under
parlamentsåret 2002–2003
(2003/2069(INI))

Utskottet för framställningar

Föredragande: Laura González Álvarez

INNEHÅLL

	Sida
PROTOKOLLSIDA	
FÖRSLAG TILL RESOLUTION	
MOTIVERING	9
BILAGOR: I. FRAMSTÄLLNINGAR SOM EUROPAPARLAMENTET MOTTAGIT	19
II. STATISTISKA UPPGIFTER GÄLLANDE FRAMSTÄLLNINGAR SOM BEHANDLATS UNDER REFERENSPERIODEN (12.3.2002 - 10.03.2003)	20
III. KLASSIFICERING AV FRAMSTÄLLNINGARNA ENLIGT FRAMSTÄLLARENS NATIONALITET	21
IV. GRUPPFAMSTÄLLNINGAR (MED TUSEN UNDERSKRIFTER OCH MERA).....	22
V. RAPPORT AV MARY BANOTTI OMBUDSMANNEN FÖR BARN SOM BORTFÖRS ÖVER NATIONSGRÄNSERI	23

PROTOKOLLSIDA

I enlighet med artikel 175.5 i arbetsordningen skall utskottet för framställningar en gång varje halvår informera parlamentet om resultatet av sina överläggningar med hjälp av en detaljerad årsrapport som behandlar hela parlamentsåret och som påverkar de åtgärder som rådet eller kommissionen vidtagit rörande framställningar som parlamentet hänvisat till dem.

Vid utskottssammanträdet den 23 januari 2003 utsåg utskottet för framställningar Laura González Álvarez till föredragande.

Vid utskottssammanträdena den 21 maj och 10 juni 2003 behandlade utskottet förslaget till betänkande.

Vid det sistnämnda sammanträdet godkände utskottet förslaget till resolution med 10 röster för och 3 röster emot.

Följande var närvarande vid omröstningen: Vitaliano Gemelli (ordförande), Roy Perry (vice ordförande), Laura González Álvarez (föredragande), Mary Elizabeth Banotti (suppleant för Richard A. Balfe), Felipe Camisón Asensio, Marie-Hélène Descamps, Janelly Fourtou, Margot Keßler, Ioannis Marinos, The Earl of Stockton, Rainer Wieland, Eurig Wyn och Stavros Xarchakos.

Betänkandet ingavs den 19 juni 2003.

FÖRSLAG TILL RESOLUTION

Europaparlamentets resolution om överläggningarna i utskottet för framställningar under parlamentsåret 2002-2003 (2003/2069(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om framställningar,
- med beaktande av Europeiska ombudsmannens årsrapport (2002-2003) (C5-0271/2003),
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet från april 1989 om ökad rätt till framställningar¹,
- med beaktande av artiklarna 21 och 194 i EG-fördraget,
- med beaktande av artiklarna 47.1 och 175.6 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för framställningar (A5-0239/2003), och av följande skäl:
  - A. Rätten att göra framställningar är en grundläggande rättighet som är förenad med medborgarskapet i Europeiska unionen, vilket sedan tio år framgår av unionsfördraget och i förslaget till konstitution som konventet om Europas framtid håller på att utarbeta (artikel 8).
  - B. Rätten att göra framställningar är tillsammans med rätten att framföra klagomål till Europeiska ombudsmannen den enda möjlighet unionsmedborgarna har för att ge uttryck åt den så kallade direkta demokratin, i avsaknad av folkomröstning och lagar på initiativ från folket inom ramen för unionens konstitutionella rätt.
  - C. Det slutliga antalet framställningar har ökat tydligt för tredje perioden i rad och det nya parlamentsåret framstår som ett brytningsår mellan två mandatperioder, där nästa kommer att sammanfalla med genomförandet av ett europeiskt medborgarskap som slutligen utvidgas.
  - D. Europaparlamentet har alltid utnyttjat framställningarna som ett privilegierat sätt att utöva sin makt när det gäller politisk kontroll, bland annat i allvarliga fall när gemenskapsrätten inte efterlevs, men även som ett sätt att bedöma medborgarnas förväntningar eller oro när det gäller EU i det dagliga livet.
  - E. Ökad synergi och insyn mellan EU-institutionerna, bland annat Europeiska ombudsmannen, de specialiserade byråerna, medlemsstaternas administration, inklusive de utskott för framställningar och de ombudsmän som redan inrättats inom nationella och regionala parlament, är grundläggande för att kunna ge unionsmedborgarna det stöd som krävs så att de på ett legitimt sätt kan utöva sina rättigheter.

---

¹ EGT C 120, 12.4.1989, s. 90.

1. Europaparlamentet erinrar om att utövandet av rätten till framställningar, vilket bekräftas i fördragen, ger ett mycket stort antal lämpliga indikationer om medborgarnas intresse för EU och bidrar samtidigt till att i form av krav på ingripande eller till och med enkla intresseanmälningar upprätthålla en direkt och öppen dialog med deras företrädare i Europaparlamentet.
2. Europaparlamentet påminner om att Europeiska unionen genom de framställningar som medborgarna inger till det behöriga utskottet kan bedöma hur gemenskapens lagstiftning tillämpas, både på nationell nivå och på EU-nivå.
3. Europaparlamentet betonar att det genom framställningarna kan kontrollera och i förekommande fall kritisera brister i gemenskapsrätten och dess bristande tillämpning i medlemsstaterna.
4. Europaparlamentet begär att den debatt och omröstning som varje år äger rum samtidigt om överläggningarna i det behöriga utskottet och om Europeiska ombudsmannens årsrapport även skall kunna innehålla kommissionens årliga rapport om hur gemenskapsrätten tillämpas.
5. Europaparlamentet erinrar om att framställarna påverkats positivt av de delegationer som arrangerades under 2002 i olika medlemsstater eller regioner i unionen, då undersökningar genomfördes på plats för att lyssna till berörda lokala enheter och medvetandegöra behöriga myndigheter så att problem som kritiserats kunde lösas snabbt.
6. Europaparlamentet räknar även med att det regelbundet skall utnyttja rätten att anta resolutioner som inte avser rättsakter, i enlighet med artikel 175 i parlamentets arbetsordning, till exempel gällande den framställning som ingivits av prästen Owen¹ och de framställningar som ingivits av flera investerare från Lloyd's of London, och som hyllar Europaparlamentets bevakning av tillämpningen av gemenskapsrätten i medlemsstaterna.
7. Europaparlamentet påpekar att framgångarna med hur EU via framställningarna påverkar medborgarnas liv innebär att det krävs en fördjupad diskussion om hur de åtgärder som behövs för granskning och behandling av inkomna framställningar på lämpligaste sätt kan effektiviseras och bli öppnare.
8. Europaparlamentet förespråkar därför flexiblare och snabbare förfaranden som syftar till att anpassa formen och innehållet i de svar som lämnas till framställarna, så att arbetet kan ske snabbare och effektivare även om det sker på bekostnad av andra krav, exempelvis flerspråkighet.
9. Europaparlamentet påminner om att det är nödvändigt att sekretariatet i det behöriga utskottet utökas och anpassas till den effektivitet och öppenhet som absolut krävs. Parlamentet anser också att denna förstärkning är brådskande för att kunna besvara framställningar som inkommer från medborgarna i de nya medlemsstaterna.

---

¹ P5-TA(2002)0525.

10. Europaparlamentet erinrar om att effekterna av unionens utvidgning till tio nya länder på kort sikt innebär att arbetet i utskottet för framställningar måste utvecklas kvantitativt för att kunna bemöta de nya kraven, på det juridiska, politiska och språkliga området.
11. Europaparlamentet insisterar på att nya regler för behandling av framställningar bör fastställas, som syftar till att ge både andra gemenskapsinstitutioner (kommissionen och rådet) och nationella myndigheter ett tydligt ansvar, något som också nämns i det arbetsdokument som utskottet överlämnade till ordföranden i konventet om Europas framtid¹.
12. Europaparlamentet betonar att en ny definition av rätten till framställningar i den kommande konstitutionen bör utgöra ett tillfälle att upprätta gemensamma normer för samtliga gemenskapsinstitutioners och medlemsstaters uppträdande, i likhet med kodexen för god förvaltningssed som utarbetats av Europeiska ombudsmannen och godkänts av Europaparlamentet.
13. Europaparlamentet föreslår att det kommande fördraget som skall fungera som konstitution skall innehålla möjligheten för betydelsefulla grupper medborgare att främja reformer inom gemenskapslagstiftningen, utifrån välgrundade och kontrollerade skäl när deras framställningar granskas av utskottet.
14. Europaparlamentet erinrar om att det upprepade gånger uppmanat rådet och Europeiska kommissionen att se över det interinstitutionella avtalet från 1989 om behandlingen av framställningar och klagomål som inges till gemenskapsinstitutionerna, så att behandlingstiden för framställningarna blir kortare och framställarna kan få ett så konkret svar som möjligt, genom att en tydlig, konsekvent och tvingande ram fastställs för uppföljning som kan underlätta samtliga gemenskapsinstitutioners och nationella behöriga myndigheters samarbete med Europaparlamentet.
15. Europaparlamentet uppmanar Europeiska kommissionen att fortsätta sina ansträngningar – som redan givit upphov till avsevärda resultat – i syfte att rationalisera och påskynda interna förfaranden för att besvara förfrågningar om information rörande framställningarna.
16. Europaparlamentet kräver därför ett snabbare svar om det är uppenbart att unionen saknar behörighet eller i motsatt fall om ett förfarande om fördragsöverträdelse redan inlets mot en medlemsstat. Europaparlamentet kräver en separat och specifik behandling av framställningar som i mer än tre år varit tillåtliga för behandling.
17. Europaparlamentet begär att de behöriga avdelningarna vid kommissionen, oberoende av årsrapporten om kontroll av gemenskapsrätten, i tid skall lägga fram de fakta och/eller svar, som är nödvändiga för att utskottet skall kunna fullfölja alla rättsliga initiativ, inom ramen för artiklarna 226 och 228 i fördraget, gällande behandlingen av framställningar.

---

¹ Arbetsdokument överlämnat den 17 februari 2003 till ordföranden i konventet om Europas framtid.
Föredragande: Proinsias de Rossa

18. Europaparlamentet stöder inrättandet av Solvitsystemet som ett informellt medel för att hjälpa medborgarna och företagen att lösa sina problem på den inre marknaden och uppmanar medlemsstaterna att intensifiera detta integrerade samarbete för att göra Solvitsystemet operativt i större skala.
19. Europaparlamentet ber kommissionen att engagera sig på den mest lämpade nivån för att främja de lagstiftningsinitiativ som krävs för att åtgärda bristerna i gemenskapsrätten och som visat sig ofrånkomliga vid granskningen av en eller flera framställningar.
20. Europaparlamentet kritiserar att rådet är föga samarbetsvilligt gentemot det behöriga utskottet och att det envisas med att tillämpa en taktik där dess företrädares stol står tom vid utskottets arbetsmöten när framställningen tar upp problem som förvärrats av bristen på information eller förklaringar från medlemsstaternas myndigheter, något som bidrar till att förlänga tidsfristen eller till att utskottets beslut blir mindre effektiva.
21. Europaparlamentet välkomnar dock att rådets ordförandeland, i slutsatserna till det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 3 juni 2003, förbinder sig att garantera rådets närvaro på lämplig nivå i Europaparlamentets utskott.
22. Europaparlamentet anser det nödvändigt att utöka samarbetet med Europeiska ombudsmannen och ber därför att nödvändiga ändringar skall införas i Europaparlamentets arbetsordning och i ombudsmannens stadga.
23. Europaparlamentet kräver, med beaktande av de nya medlemsstaternas inträde i EU, en förstärkning av de åtgärder som syftar till att garantera att de nya EU-medborgarna känner till rätten att inge framställningar till parlamentet, kommissionen och ombudsmannen, vilken tilldelats dem i artiklarna 21 och 194 i fördraget.
24. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att visa prov på lojalitet i anslutning till artikel 10 i fördraget, genom att utveckla en öppen och konstruktiv attityd i förbindelserna med medborgarna och när det gäller att skydda deras grundläggande rättigheter.
25. Europaparlamentet önskar att nationella utskott för framställningar eller andra nationella parlamentariska utskott inom hela unionen skall kunna samarbeta med detta utskott, och samtidigt tillhandahålla en mer enhetlig bild av hur EU-medborgarnas rättigheter kan skyddas i unionen.
26. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution och utskottets betänkande till kommissionen, rådet, Europeiska ombudsmannen, medlemsstaternas regeringar, liksom till medlemsstaternas parlament, deras utskott för framställningar och till nationella ombudsmän och andra motsvarande organ i medlemsstaterna.

MOTIVERING

Inledning

Enligt artikel 175.6 i Europaparlamentets arbetsordning skall utskottet för framställningar ”en gång varje halvår underrätta parlamentet om resultatet av sina överläggningar” genom ett initiativbetänkande. Betänkandet utarbetas utifrån statistiska uppgifter om ett parlamentsår.

Sedan 1990 har det varit praxis att under sammanträdet i kammaren lägga fram en årlig rapport som blivit alltmer fördjupad och försetts med kommentarer och samtidigt försöka göra en sammanfattning av verksamheten under referensperioden och förbereda nästa års arbete.

Parlamentsåret (*sessionen*) i denna handling motsvarar perioden 12 mars 2002-10 mars 2003.

Rätten att göra framställningar och dess utveckling i utskottets tillämpning

Sedan den 1 november 1993 då Fördraget om Europeiska unionen trädde i kraft ingår rätten att lämna in framställningar i det europeiska medborgarskapet. Denna rättighet har därför skrivits in i artikel 21 i det konsoliderade fördraget och artikel 44 i stadgan om de grundläggande rättigheterna, och genom artikel 194 i fördraget har dess omfattning även utvidgats till alla fysiska eller juridiska personer i en medlemsstat.

Europaparlamentet inrättade detta instrument för ett direkt utövande av medborgarskapet långt innan den rättsliga grunden fastställdes, och har i sin egen arbetsordning angivit villkoren för att utöva denna rättighet. Sedan utskottet för framställningar inledde sin verksamhet 1987 har man försökt erbjuda användarna ett regelverk som är operativt och bidrar till att förstärka denna rättighet.

Utskottet har drabbats av sin egen framgång – vilken enkelt framgår av att antalet slutliga framställningar som registrerats ökat betydligt för varje år – och diskuterar nu hur dess roll kan förbättras som privilegierad talesman för de europeiska medborgarna gentemot staternas och gemenskapens administration. Detta arbete som inleddes under 2001 genom *Perry-Kesslers* betänkande om framställningar under 2000-talet och därefter genom *Gemellis* betänkande om förstärkning av rätten att göra framställningar genom en översyn av EG-fördraget, pågår fortfarande för fullt i slutet av denna referensperiod. *De Rossas* yttrande* om utskottets bidrag till arbetet i konventet om Europas framtid är det senaste exemplet på detta.

Utskottet vill generellt förkorta tidsfristerna för att behandla framställningarna så att förfarandet kan bli snabbare, öppnare och mer delaktigt. “Åtaganden rörande resurser” som föreskrivs i kodexen för god förvaltningssed som utarbetats av Europeiska ombudsmannen och genast införts i det särskilda betänkandet av *Perry*, kan endast utgöra en utgångspunkt för det komplicerade förfarande som inleds för varje framställning som inkommer. Varje begäran som har formen av en framställning skall så snart den inregistrerats besvaras med ett mottagningsbevis inom den tid som föreskrivs i artikel 14 i den aktuella kodexen. På detta stadium befinner den sig i praktiken endast i väntrummet för de preliminära åtgärderna, vilka riskerar att dra ut på tiden för att granskningen om tillåtlighet skall kunna avslutas för det paket framställningar som mottagits under samma period.

Denna inledande försening, som huvudsakligen beror på att texterna i de olika sammanfattningarna översätts till parlamentets samtliga officiella språk innan de tas med i meddelandet till ledamöterna, påverkar hur snabbt framställningen kan behandlas och är till och med avgörande för hur effektivt ett svar blir. Detta förefaller självklart när frågan, som inlämnats i form av en framställning, inte hör till unionens befogenheter och utskottet därför råder medborgaren att vända sig till behöriga nationella instanser. Av detta följer att förfarandet redan från början behöver bli mer flexibelt, genom att exempelvis översättningen till alla språk avskaffas, om granskningen av tillåtligheten ger ett negativt resultat eller det rör sig om vissa kategorier framställningar. Det gäller framställningar-uppgifter vars upphovsmän enbart ställer principfrågor eller lämnar en uppgift genom att återge sina informationskällor i sin helhet (exempelvis en tidningsartikel). I allmänhet behandlas denna typ av framställning genom att man rekommenderar att framställarens önskemål skall beaktas. En annan kategori av framställningar-varningar, exempelvis begäran om att utlysa nationellt katastrofläge till följd av Prestiges förlisning – kan motivera en annan behandling för att göra de åtgärder man planerar att föreslå till effektiva och snabba lösningar.

Utskottet för framställningar försöker sedan länge att uppmuntra rollen som fördragens väktare, vilken tillfaller gemenskapens verkställande makt. Genom att via kommissionen kontrollera att de nationella organen tillämpar gemenskapsrätten nöjer sig inte utskottet med att överlämna frågan till kommissionen, eftersom den fortsätter att följa behandlingen av framställningen genom att utöva verkliga påtryckningar när det gäller villkoren och tidsfristerna för hur det verkställande organet fullgör sina uppgifter. Det är i det hänseendet självklart att kommissionen vill respektera tidsfristerna (på tre månader) som den fastställt för att lämna ett svar på begäran om information rörande en framställning, men kommissionen kan fortfarande drabbas av avsevärda förseningar – vilka ibland blir omfattande också på grund av utskottets välfyllda agenda och arbetsmetoder. Det är fallet med vissa inkomna svar som är så svävande att de får en förhållande effekt, eller andra skriftliga bekräftelser av muntliga svar, som kommer fram efter att det möte ägt rum där framställningen diskuterats. Detta kan leda till irreparabla skador, vilket ofta är fallet när det gäller miljöskydd.

Även om det interinstitutionella avtalet av den 12 april 1989 fortfarande gäller har utskottet i detta sammanhang vid en rad tillfällen betonat att det måste ses över mot bakgrund av de principer om tydlighet, öppenhet, effektivitet och snabbhet som kännetecknar god administrativ förvaltning. Det visar sig också nödvändigt eftersom parlamentet fungerar som medborgarnas talesman gentemot både kommissionen och rådet. Kommissionen som ofta behandlar klagomål om samma ärende som framställningarna kan därför inte betrakta sitt ingripande som avslutat när klagomålet väl avslutats, eftersom utskottet för framställningar kan besluta att framställningen skall behandlas självständigt genom att hålla den öppen för politiska eller moraliska argument. Detta återfinns i Europeiska ombudsmannens åtgärder när han drar slutsatsen att ett ärende skall läggas till handlingarna. Rådet som fortfarande håller en låg profil genom att tillämpa politiken med tom stol vid varje sammanträde i utskottet för framställningar, borde, i sin egenskap av medlagstiftare tillsammans med Europaparlamentet, känna sig mycket mer berört om en framställare påpekar att en medlemsstat under lång tid allvarligt brustit i sin tillämpning av gemenskapsrätten.

Detta utskott, vars verksamhet är djupt konstitutionellt förankrad i fördraget, har velat sköta sin roll som förtrupp i förhållande till övriga parlamentsutskott. Det är anledningen till att det

fortsätter att till vart och ett av dem sända de framställningar som hör till deras respektive befogenheter – för information, för yttrande eller för behörighet i sakfrågan (exempelvis framställningen från Marta Andreassen till budgetkontrollutskottet) – och även ber dem att studera problemen som tagits upp av medborgarna, via lagstiftningsverksamheten. Utskottet har därför försökt ringa in ämnena genom att utarbeta initiativbetänkanden, där den europeiska lagstiftarens åtgärder kan tillföra lämpliga lösningar på problem som återkommer i samma kategori av framställningar.

Denna öppna ståndpunkt gentemot olika teman som är mer intressanta för unionens civila samhälle på nationell eller lokal nivå börjar uppfattas och uppskattas av medborgarna själva. Det är därför viktigt att vårt utskott förbättrar sin image gentemot medborgarna, med tanke på de stora utmaningarna i unionens framtid, och särskilt inom denna institution (under det år som föregår både dess förnyande och dess utvidgning), genom att använda sig av modiga och välavvägda informationskampanjer som, i fråga om medel och åtgärdsvägar, är så flexibla och vittförgrenade som möjligt som möjligt. Det är desto sannare vartefter utskottets yttre förbindelser förgrenar sig tack vare delegationerna – exempelvis de som arrangerades under 2002 i Asturien, Danmark och Skottland – vilket ger medverkande ledamöter från Europaparlamentet tillfälle att komma ut från sin ”fästning” och ha direkt kontakt med medborgarna på fältet där problemen uppstår. Denna ökade synlighet för vårt utskott – vilken sedan ett år är uppenbar – kan innebära risker för konflikter inom parlamentet, när ett ämne som är föremål för en framställning i vissa aspekter av sakfrågan samtidigt faller under ett annat parlamentsutskotts befogenheter. Utskottet försöker då upprätthålla en hög nivå av internt samarbete, utan att för den skull avstå från att behandla framställningen som sådan (det är exempelvis fallet med den åtgärd som inletts gentemot miljöutskottet i samband med framställningarna om den spanska vattenplanen).

Eftersom subsidiaritetsprincipen kommer att spela en allt större roll när det gäller fördelningen av behörighet mellan unionen och dess medlemsstater, anser vi inom utskottet avslutningsvis att vi när som helst under förfarandet med att granska en framställning, som lämnats in på EU-nivå, kan vända oss till det mest behöriga motsvarande organet på nationell eller lokal nivå, på grund av att det befinner sig nära medborgarna, och be dem att så småningom behandla frågan, med risk för att ta över frågan om medborgaren har goda skäl att kräva det. Det är därför önskvärt att de utskott för framställningar som redan finns i medlemsstaterna kan samverka*. Samtidigt som utskottet för framställningar respekterar de olika nationella ramarna för hur de offentliga myndigheterna är organiserade, uppmanar det till ökad öppenheten i de förfaranden som planeras på nationell eller lokal nivå, för att rätten att lämna in framställningar verkligen skall erkännas som ett direkt och levande instrument för demokratin.

Samarbete med Europeiska ombudsmannen

Samarbetet mellan utskottet för framställningar och Europeiska ombudsmannen har alltid varit positivt och kännetecknats av ömsesidigt förtroende och lojalitet. Det har i år inte påverkats negativt av att den ansvarige ombudsmannen Jacob Söderman aviserat att han av åldersskäl ville frånträda sin tjänst från och med den 1 april 2003.

Utskottet för framställningar tvingades – på samma sätt som vid de två tidigare valen – att enligt artikel 177.3 i arbetsordningen genomföra utfrågningar av utvalda sökande. Utskottet

ställdes emellertid inför en dubbelt ovanlig situation: dels behovet av att fullgöra det komplexa förfarandet med att utse den nya ombudsmannen i tid för att tillsätta tjänster och garantera kontinuitet i arbetet under det år som föregick slutet på mandatperioden, dels kravet att respektera den tidsplan som fastställts för att granska ansökningarnas formella tillåtlighet och slutligen utfrågningen av de sju sökande, trots ett betydligt större antal deltagare än vid tidigare val. Under förfarandets samtliga steg, vilket hör till utskottets direkta ansvar, har utskottet lyckats förena den stramhet och det allvar som krävs med principerna om största möjliga öppenhet och information. Avslutningsvis kunde den nya ombudsmannen Nikiforos Diamandouros, som utnämndes av kammaren den 15 januari 2003, i samband med utnämningen betona att en av de viktigaste frågorna under hans mandat är att upprätthålla ett nära samarbete med utskottet för framställningar.

Sammanhållningen mellan ombudsmannens kontor och utskottet för framställningar bekräftades på nytt av utskottets stöd till Europaparlamentets överklagande till EG-domstolen tillsammans med ombudsmannen i målet ”*Lamberts*”**.

Verksamhet inom utskottet för framställningar

Under detta parlamentsår har utskottets verksamhet i stor utsträckning koncentrerats till frågor av stor politisk omfattning (i förbindelserna mellan EU:s institutioner och/eller medlemsstaterna) vilket lett till att flera aktörer i det civila samhället och inom den nationella politiken engagerats i samband med utskottets sammanträden. Det gäller exempelvis utfrågningen om ”*anläggningarna för återvinning av kärnavfall och deras inverkan på unionens lokala och regionala samhällen*” (17-18-april 2002) då man kunde konstatera att en ”snöbollseffekt” (ett ökat antal intressen som påverkas) startat tack vare en rad framställningar (exempelvis den från *Natchwey*) med tydligt anknytning till ärendet: Kommissionär Wallström, experterna inom civil kärnkraft, de ansvariga eller företrädarna för kärnkraftverken, de ledamöter i Europaparlamentet som är ledamöter i utskottet och deras kolleger från utskottet för miljö och industri visade att frågan är aktuell och har hög prioritet, samtidigt som de lade fram sina olika uppfattningar om riskerna och den statliga eller europeiska makten på området. Frågan behöver därför såväl när det gäller miljöskydd och hälsa som inre och nationell säkerhet beaktas på alla nivåer av statsmakterna med en ökad känsla för försiktighet och säkerhet.

Under perioden antog Europaparlamentet fem betänkanden från utskottet för framställningar, vilka räknas upp nedan:

- ”*Betänkande om årsrapporten om Europeiska ombudsmannens verksamhet (2001/2002)*” (föredragande: Eurig-Wyn), september II 2002, (A5-0267/2002),
- ”*Överläggningarna i utskottet för framställningar under parlamentsåret (2001/2002)*” (föredragande: Ioannis Koukiadis), september II 2002, (A5-0271/2002),
- ”*Betänkande om framställningen, som förklarats tillätlig, om diskriminering av präster i Förenade kungariket ingiven av Raymond Owen (framställning 395/2001) (2002/2209(INI))*”, (föredragande: The Earl of Stockton), (A5-0342/2002),

- ”Särskild rapport från Europeiska ombudsmannen till Europaparlamentet med anledning av det förslag till rekommendation som riktats till Europeiska kommissionen i klagomål 242/2000/GG” (i enlighet med artikel 3.7 i Europeiska ombudsmannens stadga (COS) (Caroline Potter, deltidsarbete, könsdiskriminering) (föredragande: Jean Lambert), december 2002, (A5-0355/2002),
- ”Särskilda rapporten från Europeiska ombudsmannen till Europaparlamentet i klagomål 917/2000/GG – ”Statewatch” (i enlighet med artikel 3.7 i Europeiska ombudsmannens stadga (COS) (Klagomål Statewatch, allmänhetens tillgång till dokument), (föredragande: Astrid Thors), december 2002, (A5-0363/2002).

Under samma period lämnades 16 yttranden till andra utskott enligt nedanstående förteckning:

- ”Rådets direktiv om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse i syfte att bedriva verksamhet som anställd eller egen företagare”, (KOM(2001) 386 - 2001/0154 (CNS)); (föredragande: Tokia Saïfi), antaget den 18 april 2002,
- ”För en framgångsrik utvidgning – Strategidokument och rapport från Europeiska kommissionen om de enskilda kandidatländernas framsteg på vägen mot anslutning (KOM(2001) 700) - (INC)) (föredragande: Luciana Sbarbati) antaget den 18 april 2002,
- Meddelande från kommissionen: ”En bättre och enklare lagstiftning” (KOM(2001) 726 – (COS)), (föredragande: Laura González Álvarez), antaget den 18 april 2002,
- Förslag till rådets direktiv om miniminormer för när medborgare i tredje land och statslösa personer skall betraktas som flyktingar eller som personer som av andra skäl behöver internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga status (KOM(2001) 510 – 2001/0207(CNS)), (föredragande: Jean Lambert), antagen den 23 maj 2002,
- Europaparlamentets och rådets direktiv om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier (KOM(2001) 257 – 2001/0111(COD)), (föredragande: Ana Palacio Vallelersundi), antagen den 23 maj 2002,
- Kommissionens meddelande till rådet och Europaparlamentet om ett gemensamt asylförfarande och en enhetlig status giltig i hela unionen för dem som beviljats asyl Kommissionens första rapport om genomförandet av meddelandet KOM(2000) 755 av den 22 november 2000 – (KOM(2001) 710 – (COS)), (föredragande: Laura González Álvarez), antaget den 20 juni 2002,
- Europeiska ombudsmannens budget för 2003, (föredragande: Herbert Bösch), antaget den 10 juli 2002,
- Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – verkan och framtida status 2002/2139(INI)) (föredragande: Vitaliano Gemelli), antaget den 12 september 2002,

- *Artonde årsrapporten om kontrollen av gemenskapsrättens tillämpning* (föredragande: Rainer Wieland), antaget den 8 oktober 2002,
- *Situationen för de grundläggande rättigheterna inom EU 2001/2014(INI)* (föredragande: Eurig Wyn), antaget den 21 oktober 2002,
- *Grönbok om straffrättsligt skydd av Europeiska gemenskapens ekonomiska intressen och inrättande av en Europeisk åklagare* (KOM(2001) 715 – 2002/2065(COS)), (föredragande: Christian Ulrik von Boetticher) antaget den 21 oktober 2002,
- *Europaparlamentets och rådets direktiv om erkännande av yrkeskvalifikationer* (KOM(2002) 119 – 2002/0061(COD)), (föredragande: Luciana Sbarbati), antaget den 3 december 2002,
- *Meddelande från kommissionen om gemensamma och nationella åtgärder på området för bröstimplantat* (KOM(2001) 666 - 2002/2171(COS) - C5-0327/2002), föredragande: Janelly Fourtou), antaget den 9 december 2002,
- *Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador* (KOM(2002) 17 – 2002/0021 (COD)), (föredragande: Vitaliano Gemelli), antaget den 23 januari 2003,
- *Meddelande från kommissionen till rådet och Europaparlamentet om en öppen samordningsmetod för gemenskapens invandringspolitik* (KOM(2001) 387), (föredragande: Jean Lambert), antagen den 23 januari 2003,
- *Riktlinjer för budgetförfarandet 2004* (föredragande: Roy Perry), antaget den 23 januari 2003.

Utskottets huvudsakliga uppgift är emellertid fortfarande att granska, diskutera och hitta lämpliga lösningar på problem som medborgarna tar upp via framställningarna.

Det finns frågeställningar som kontinuerligt kommer upp i framställningar inom samma område. Det gäller bedömningen av miljöpåverkan där medborgarna kritiserar en rad brister i den praxis som antagits av behöriga myndigheter på nationell eller lokal nivå. Utskottet har därför noterat att i de flesta fall sorterar besluten om möjligheten att genomföra en miljökonsekvensbedömning under lokala myndigheter som saknar adekvata tekniska kunskaper för att tillämpa direktiv 85/337, eftersom det kräver riktade utbildningsåtgärder. Försiktighetsprincipen är grundläggande på miljöområdet men nonchaleras ofta när offentliga eller privata arbeten genomförs.

På ett annat område, nämligen fri rörlighet för personer, har utskottet när det gäller erkännande av examina och yrkeserfarenhet på grundval av gemenskapsrätten vid upprepade tillfällen påtalat att det finns en slags gråzon som utnyttjas av de nationella behöriga myndigheternas oinskränkta makt. När det gäller den inre marknaden stöder utskottet på detta sätt det informella nätverk för att lösa problem, som inrättades 2002 av kommissionen*** i syfte att som ett alternativ till rättsliga åtgärder erbjuda medborgarna och företagen praktiska resultat som är både effektiva och snabba.

Utskottet kan slutligen vid tillfälle utarbeta initiativbetänkanden som syftar till att lägga fram återkommande fakta, ringa in gemensamma problem och utifrån subsidiaritetsprincipen uppmärksamma parlamentets organ, andra institutioner eller medlemsstaterna, på behovet av att finna definitiva eller snabba lösningar.

Man kan avslutningsvis upprätta en positiv sammanfattning av ett antal framställningar som i allmänhet givits in före det parlamentsår som just avslutats. Det är särskilt lämpligt att betona de framgångsrika resultaten i följande fall vilka anges som exempel:

Framställning nr 353/2002, ingiven av Henry Fulda, brittisk medborgare, om problem med hans begäran om tysk pension

Framställaren flydde från Tyskland 1939 och är brittisk medborgare sedan 1947. Han begärde pension från Tyskland 1992, men fick till svar att han endast hade rätt till pension under förutsättning att han sökte tyskt medborgarskap, han vägrade kategoriskt. Han överklagade beslutet vid tysk domstol men förlorade ärendet. Han vände sig därefter till utskottet för framställningar vid det tyska parlamentet som bekräftade att domstolens beslut var lagligt. Framställningen sändes även till den tyska socialministern och till det federala parlamentets politiska grupper. Framställaren bad Europaparlamentet att utöva påtryckningar mot de tyska myndigheterna.

Framställaren har nyligen meddelat att han till följd av Europaparlamentets åtgärd informerats om att de tyska myndigheterna ändrat sitt beslut, och att han kan uppbära sin pension retroaktivt från och med den 1 januari 1995.

Framställning nr 164/01, ingiven av Alexandre Leitao Pereira da Silva, portugisisk medborgare, om utvisningen av honom ur Tyskland.

Framställaren, som flera gånger dömts i Tyskland för narkotikamissbruk, riskerade att utvisas till Portugal av de tyska myndigheterna, trots att den avgiftsbehandling han genomgått varit lyckad. En utvisning skulle dessutom splittra hans familj, som består av ett minderårigt barn som framställaren har vårdnaden om tillsammans med sin hustru. Eftersom han dessutom var förbjuden att arbeta var hans hustru tvungen att ensam försörja framställaren och barnet.

Europeiska kommissionen som vårt utskott vänt sig till inledde i september 2001 ett överträdelseförfarande mot Tyskland, eftersom åtgärder som vidtas av skäl som rör allmän ordning måste uppfylla proportionalitetsprincipen och vara förenliga med skyddet av familjelivet. Under år 2002 beslutade de tyska myndigheterna att, med hänsyn till den positiva utvecklingen av hans personliga situation, riva upp beslutet om utvisning av framställaren och ett uppehållstillstånd har nu utfärdats till honom.

Framställning 811/2000 ingiven av Arne Lemström, finländsk medborgare, om betalning av en reseavgift

Framställaren äger en fritidsbåt som är registrerad i Finland och som används för nöjesturer på Medelhavet. När han reste från Turkiet krävdes han i Grekland på en reseskatt genom

tillämpning av artikel 11 i lag nr 2743/1999. Framställaren ifrågasatte det lagliga med denna reseskatt med tanke på bestämmelserna i gemenskapsrätten.

Kommissionen ansåg att reseskatten kunde betraktas som en åtgärd likvärdig med en importtull, och sände därför den 12 september 2000 en formell underrättelse till republiken Grekland. De grekiska myndigheternas svar på denna underrättelse föreföll inte tillfredsställande. Grekland föreslår inte att skatten skall avskaffas och argumenten för att visa att den är förenlig med kraven i gemenskapsrätten är inte övertygande.

Kommissionen beslutade därför den 18 juli 2001 att sända ett motiverat yttrande till Grekland och be landet att inte längre ta ut denna skatt.

Framställning nr 405/99, ingiven av Nuala Flynn, irländsk medborgare, för "Silvermines Action Group", om miljöskydd.

Framställaren kritiserade den miljöförstöring som orsakades av avfallet från en gruva i det fria, i samhället Silvermines, mitt i Irland, i ett område med rik flora och fauna som är unika i landet.

Kommissionen ansåg att man vid flera tillfällen brutit mot sekundärrätten på miljöområdet, bland annat beträffande kvalitetsmålsättningarna för vatten när det gäller tungmetaller och bristen på tillstånd för avfall och en plan för avfallshantering. Därför inleddes ett dubbelt överträdelseförfarande vid EG domstolen 1999 mot Irland för bristande tillämpning av dels artikel 7 i direktivet om förorening genom utsläpp av vissa farliga ämnen i gemenskapens vattenmiljö (76/464 EG), dels artikel 7 i ramdirektivet om avfall (75/442 EG).

De irländska myndigheterna har nyligen meddelat att gränsvärdena för utsläpp som fastställts i utsläppstillstånden som utfärdats för Silvermines-anläggningen, uppfyller kvalitetsmålsättningarna i en ny nationell lag, i enlighet med EU-direktivet. De lokala myndigheterna har även utarbetat planer för avfallshantering som krävs i den gällande gemenskapslagstiftningen. Kommissionen har därför beslutat att dra tillbaka sin juridiska behandling mot Irland.

Framställning nr 269/98, ingiven av Giuseppe Borri, italiensk medborgare, och hans hustru av portugisisk nationalitet, om den importtull på bilar som tillämpas i Portugal

Framställaren klagar på den skatt (*Imposto Automovel*) som han var tvungen att betala för att registrera sin bil i Portugal när han flyttade dit från Schweiz, där han tidigare varit bosatt. Trots att framställaren är EU-medborgare vägrades han befrielse från bilskatten vilket endast beviljades portugisiska medborgare.

Kommissionen som rådfrågades av utskottet för framställningar ansåg att det kunde vara fråga om diskriminering på grund av nationalitet, vilket strider mot artikel 12 och 14 i fördraget. De portugisiska myndigheterna som kommissionen vände sig till via den ständiga representationen förklarade att de instämde i tolkningen. Enligt en lag som offentliggjordes den 29 december 2000 och trädde i kraft den 1 januari 2001 hade Portugal utvidgat befrielsen från den aktuella bilskatten till att omfatta medborgare från andra medlemsstater i samband med flytt från ett tredje land till Portugal.

Framställning nr 786/97, ingiven av Bijan Shayegh, brittisk medborgare, om problem i anslutning till hans yrkesverksamhet i Spanien

Framställaren, som är av iranskt ursprung, är bosatt i Nordirland och förvaltar sedan 1980 ett familjepensionat i Spanien. Han klagar över att de spanska myndigheterna vägrar att acceptera hans formulär E101 när han reser runt i Spanien och att de ber honom att betala avgifter för en oavlönad verksamhet i landet (eftersom den spanska socialförsäkringslagstiftningen förutsätter, att en person utövar ett oavlönat arbete om hon äger en anläggning som är öppen för allmänheten, om inte motsatsen kan bevisas). Ärendet har nu inkommit till den spanska domstolen.

Kommissionen har hos de spanska och brittiska myndigheterna hävdat att ärendet faller under artikel 14a.2 i förordning 1408/71 EG. I enlighet med denna bestämmelse borde framställaren, endast omfattas av den brittiska socialförsäkringen, eftersom han lämnade Spanien 1987 för att bosätta sig i Nordirland. De spanska och brittiska myndigheterna har efter samråd sinsemellan och kontakt med framställaren via utskottet reglerat framställarens situation. Han har därför erhållit formulär 101 som bekräftar att han är ansluten till det brittiska socialförsäkringssystemet, även under de kortare arbetsperioderna i Spanien.

Framställning nr 897/96, ingiven av Gwynn Clague, brittisk medborgare, och undertecknad av ytterligare 25 personer, mot att ERUF finansierar en nöjespark i Wales

Framställaren protesterar mot att det lokala rådet utan hänsyn till det normala förfarandet för fysisk planering uppfört en nöjespark, vilket skall ha lett till att levnadsvillkoren försämrats och att de boendes egendom minskat i värde. Under tiden har projektet övergivits i brist på medel och framställaren uppmanar därför Europaparlamentet att utreda Europeiska unionens roll i finansieringen av detta misslyckade projekt.

På begäran av utskottet genomförde kommissionen en kontroll rörande framför allt kriterierna för stödberättigande. Det visade sig att ej stödberättigade utgifter som inte ingick i den ursprungliga begäran inbegripits och att kontrakt upprättats efter att programmet avslutats. Till följd av resultatet av kontrollen informerades de walesiska myndigheterna om att ERUF:s bidrag minskats avsevärt och att det skulle strykas helt om de överenskomna målsättningarna inte uppnåtts inom en tidsfrist som inte kan förlängas. Slutligen beslutade den walesiska kammaren att bevilja kompletterande finansiering för att åtgärda bristen på medel och kommissionen beviljade då det återstående beloppet.

Statistiska uppgifter om behandlade framställningar

Under översynsperioden mottog utskottet 1 514 framställningar, jämfört med 1 283 föregående år. Utskottet mottog även 114 framställningar i enlighet med artikel 174.10 i arbetsordningen från medborgare utanför gemenskapen bosatta i tredje land. Under översynsperioden förklarade utskottet 642 framställningar tillåtliga och 202 otillåtliga (föregående år: 744 respektive 293); behandlingen av 573 framställningar avslutades (föregående år 506). 1 080 framställningar är fortfarande under behandling, mot 1 041 föregående år.

Kommissionen anmodades att lämna upplysningar om 361 nya framställningar och vidare upplysningar om 124 framställningar under behandling (föregående år 543 respektive 152).

I 17 fall bad utskottet för framställningar Europaparlamentets talman att kontakta de nationella myndigheterna (jämfört med 16 föregående år). I 32 fall hänvisades framställarna till ett annat oberoende behörigt organ bland EU-institutionerna (jämfört med 65 föregående år).

4 framställningar översändes till andra utskott för yttrande (jämfört med 3 föregående år).

12 klagomål översändes från Europeiska ombudsmannen för att handläggas som framställningar (för mer detaljerade upplysningar, se bilagor).

* För närvarande förfogar Tyskland, Österrike, Belgien (representanthuset), Spanien? Luxemburg och Nederländerna på nationell nivå över ett utskott för framställningar. Frankrike, Förenade Kungariket, Italien, Danmark, Sverige? och Portugal planerar för parlamentariska förfaranden för att handlägga framställningar.

** Domen "Lamberts" av den 10 april 2002, i målet T-209/00 gäller skadeståndstalan som lämnats in mot ombudsmannen; domstolen avvisade överklagandet i sakfrågan men förklarade det ändå tillåtligt, och till följd av detta överklagade ombudsmannen till EG-domstolen den 24 juni 2002.

*** Solvitsystemet som bygger på ett nätverk av samordningscentrum som inrättats av medlemsstaterna inom deras myndigheter hjälper till att lösa gränsöverskridande problem på den inre marknaden. Det inleddes i juni 2002 på grundval av ett meddelande följt av en rekommendation (7 december 2001) från kommissionen, vilket bekräftades av ministerrådet den 1 mars 2002 (http://europa.eu.int/comm/internal_market/solvit/).

BILAGA I

Framställningar som Europaparlamentet mottagit:

<u>Parlamentsår</u>	<u>Antal</u>	<u>% förhöjning/minskning</u>
1985-1986	234	+ 38
1986-1987	279	+ 19
1987-1988	484	+ 73
1988-1989	692	+ 43
1989-1990	774	+ 12
1990-1991	785	+ 1
1991-1992	694	- 12
1992-1993	900	+ 30
1993-1994	1083	+ 20
1994-1995	1352	+ 25
1995-1996	1169	- 14
1996-1997	1107	- 5
1997-1998	1311	+ 18
1998-1999	1005	- 24
1999-2000	958	- 5
2000-2001	886	- 7
2001-2002	1283	+ 45
2002-2003	1514	+ 18

BILAGA II

Statistiska uppgifter gällande framställningar som behandlats under referensperioden (12.3.2002 - 10.03.2003)

1. Mottagna framställningar: 1514 * (1283) [310-1601/2002 + 1-222/2003]
2. Icke-tillåtliga framställningar: 202 (293)
(granskning av tillåtlighet har endast gjorts gällande 22 procent av mottagna framställningar)
3. Tillåtliga framställningar: 642 (744)
4. Behandlingen avslutad: 573 (506)
5. Antal framställningar "under behandling" vid slutet av:

2000 - 2001	689
2001 - 2002	1041
2002 - 2003	1080
6. framställarens nationalitet (se bilaga III)
7. Framställningar med ca 1000 underskrifter (se bilaga IV)
8. Kontakter som upprättats med nationella myndigheter eller andra oberoende organ:

- från utskottets sida	17	(16)	??
- genom delegering till framställaren	32	(65)	??
9. Begäran om upplysningar av:

- kommissionen			
- inledande upplysningar		361	(543)
- kompletterande upplysningar		124	(152)
- GD 4		2	
- GD 5		1	
- rättstjänsten		--	
- STOA		3	
- kvestorerna		1	
10. Inbegärt yttrande från andra utskott eller delegationer: 4 (3)
11. Artikel 226 (se bilaga V)
12. Europeiska ombudsmannen

- mottaget från denne	12	(9)
- vidarebefordrat till denne	--	(2)

* Inom parentes anges siffran för senaste år.

BILAGA III

Klassificering av framställningarna enligt framställarens nationalitet:

Framställarens nationalitet

Tyskland	323
Österrike	19
Belgien	42
Danmark	8
Spanien	203
Finland	25
Frankrike	149
Grekland	95
Irland	38
Italien	236
Luxemburg	2
Nederländerna	50
Portugal	47
Förenade kungadömet	202
Sverige	20
Tredje land	55

BILAGA IV

Gruppframställningar (med tusen underskrifter och mera):

Antal underskrifter

Nr 340/2002, ingiven av Flavio Agnoletto, italiensk medborgare, för försäljning av ren och avgiftsfri biodiesel.....	1 135
Nr 535/2002, ingiven av John Mulcahy, irländsk medborgare, för " <i>Save the Swilly</i> ", skydd av Lough Swilly i grevskapet Donegal i Irland	10 000
Nr 595/2002	3 500
Nr 721/2002	1 285
Nr 725/2002	2 000
Nr 828/2002	1 580
Nr 866/2002	3 000
Nr 891/2002	6 426
Nr 1010/2002	1 156
Nr 1336/2002	1 080
Nr 1347/2002	3 000
Nr 17/2003	1 045
Nr 91/2003	1 442
Nr 118/2003	8 000
Nr 212/2003	6 000

BILAGA V

Rapport av Mary BANOTTI

Ombudsmannen för barn som bortförs över nationsgränser

Ombudsmannen för barn som bortförs över nationsgränser har ingen stadgeenlig roll. Vartefter ombudsmannens roll blivit mer känd har antalet förfrågningar dock ökat rörande alla aspekter av lagstiftning om umgängesrätt för föräldrar som inte har vårdnaden och de svårigheter de möter med att få sina rättigheter respekterade.

I slutet av 2002 antogs ett förslag till rådets förordning (A5-0385/2002) om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar och underhållsskyldighet.

Umgänge och underhåll är oupplösligt förbundna med varandra och jag har många synnerligen komplexa fall där föräldrar som inte har vårdnaden vägras umgänge utan någon giltig anledning, samtidigt som de söks för att försörja barn de inte får träffa. Förordningen omfattar tidigare lagstiftning och har nu trätt i kraft.

I september 2002 var jag värd för ett informationsmöte för Europaparlamentets ledamöter i anslutning till REUNITE och informerade dem då om barn som bortförs över nationsgränser. Som ett resultat av detta möte har en handbok utarbetats för ledamöter i Europaparlamentet och delats ut till dem. Den är tillgänglig på engelska och franska.

I september deltog jag också i specialkommissionen i Haag som Europaparlamentets företrädare och deltog fullt ut i besluten om arbetet med Haagkonventionen. I min egenskap av vice ordförande i ICMEC deltog jag i tre styrelsemöten med International Centre for Missing and Exploited Children och ansvarade för tre möten.

Europaparlamentet var också representerat vid en internationell konferens om s.k. föräldraalienation - P.A.S. (Parental Alienation Syndrome). Företeelsen erkänns i allt större utsträckning som ett problem, och innebär att barn nekas av den ena föräldern att träffa den andra. Den förälder som har vårdnaden försöker att fjärma barnen från den förälder som inte har vårdnaden, vilket tyvärr är vanligt och har en mycket skadlig inverkan på barnet. Det är viktigt att både rättsliga myndigheter och socialarbetare som arbetar med barn i dessa fall är medvetna om att ett sådant beteende existerar och inte får påverka de beslut som fattas om umgänge och besöksrättigheter.

I maj 2002 besökte sekreteraren och biträdande generalsekreteraren från Haagkonventionen Europaparlamentets utskott för medborgerliga fri- och rättigheter och informerade ledamöterna om arbetet i Haagkonventionen samt betonade hur viktigt det är att se till att all lagstiftning som utarbetas inom Europeiska unionen på detta område inte hämmar konventionens arbete.

Jag talade vid ytterligare en konferens om förbindelser med den islamska världen i oktober 2002.

Under hela året har jag deltagit i flera TV- och radioprogram och bidragit till tidningsartiklar om barn som förs bort över nationsgränser, bland annat i ARTE, Euronews och den internationella upplagan av Herald Tribune.

I min egenskap av ombudsman kontaktas jag på en rad olika sätt.

1. Hänvisning från utskottet för framställningar och utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter
2. Hänvisning från ledamöter i Europaparlamentet
3. Direkt via mitt kontor
4. Via Internet – e-post

Jag var närvarande vid domstolsförhandlingar i december som gällde den fruktansvärda tragedin där en bortförande förälder begick en extrem handling och mördade sitt barn och sedan begick självmord, hellre än att återlämna barnet till den förälder som hade vårdnaden. Det utgör ett skarpt budskap till alla som arbetar inom detta område – många gånger kan ett barns liv vara i fara – och som visar att polisen måste reagera snabbt för att finna ett barn som förts bort.

Nedan återges en förteckning över fall under det senaste året som jag för närvarande arbetar med:

<u>Framställare</u>	<u>Land som barnet förts bort till</u>
Schweiz	Finland
Belgien	Sverige
Förenade kungariket	Sverige
Belgien	Tyskland
Frankrike	Tyskland
Förenade kungariket	Jordanien
Irland	Jordanien
Sydafrika	Tyskland

ICPAC

Irländskt centrum för barn som forts bort av en förälder

	Klienter	Samtal till rådgivnings-telefon	Broschyr-beställningar	bort-förande/-kvarhållande	Lösta fall
April	9	18	8	2	2
Maj	11	12	1		
Juni	12	13	13		
Juli	3	12	3		
Augusti	1	8	1		
September	8	16	4		
Oktober	8	25	6		
November	1	5	2		
December	3	8		4	
Januari	7	28	5		
Februari	8	45	7		
Mars	2	67	2		

Sammanfattning av verksamheten under april 2002–mars 2003

Klientförfrågningarna gällde information, bortförande och olagligt kvarhållande till och från följande länder: *Irland, England, Spanien, Grekland, Frankrike, Italien, Jordanien, Georgien, Moldavien, USA, Filippinerna, Libyen, Libanon, Nigeria, Nya Zeeland, Algeriet och Brasilien.*